

Betingelse for en Adresses Tilveiebringelse, at der ikke i saa Henseende stilles altfor individuelle Forbringinger. Enhver maa forbeholde sig en fri Opfattelse af Adressens Ord. Jeg kan derfor slutte mig til Adressen, som den foreligger, og skal, om fornødent gjøres, stemme for den, selv hvis den bliver aldeles uforandret, men jeg vil henstille til selve Forslagsstillerne, om de ikke paa det Sted, der alt er udhævet af en æret Landstingsmand (Steel), skulde kunne finde en Form, som betegner den samme Tanke paa, jeg vil ikke sige, mildere Maade, men paa en noget renere Maade. Jeg sigter naturligviis til de Ord i Udfæstets: „rovbegjærlig Attraa efter at tilrane sig en Deel af det danske Monarki, er brudt ud i lys Lue, og allerede ere Tjendtligheder begyndte, der betegnes ved Krænkelse af Folket og Ure saavel som ved det Oprør, de føre i deres Følge.“ Enhver maa jo slutte sig til Tanken, men jeg troer, at Udtrykket kunde være renere. Den anden Sætning derimod, som af den ærede Landstingsmand er paaanfet, finder jeg derimod, er et af de heldigste Udtryk, der kunde vælges, naar den nemlig retlig forstaaes, naar den forstaaes saaledes, som jeg troer, den bør forstaaes, det er jo den Sætning: „Efter Deres Førgjænger paa Thronen, hvis Liv hengik under fortsatte Bestræbelser for at sikke det danske Rige en af Fremmede uafhængig Stilling i Monarkiet.“ Jeg troer nemlig, at netop i en saadan Obergangstilstand — lad mig atter bruge dette ofte brugte Ord — hvori vi have levet under Kong Frederik den Syvende, i en saadan Obergangstilstand, hvorunder vi maa ske fremdeles skulle leve under Kong Christian den Niende, er det umuligt med Skarphed og Bestemthed i Almindelighed een Gang for alle at sige, om; og hvorledes man skal attraae og stræbe efter en Fællesforfatning, som tillige omfatter Holsteen og Lauenborg, eller ikke; men Set troer jeg, at alle Danske ere berettigede og forpligtede til at stræbe efter, og det er, at Rigets Selvstændighed ogsaa i en saadan Fællesforfatning hævedes. Derfor har jeg for min Deel i de Aar, der ere forløbne siden 1851, albrig med nogen Skarphed kunnet slutte mig til dem, der erklærede sig for, hvad de kaldte ubetingede Eidermænd, eller til dem, der

for enhver Pris vilde være, hvad de kaldte Heelstatsmænd; jeg kunde ikke det Første, thi jeg kunde ikke ansee det for et Gode at stilles fra Holstenerne, naar de selv vilde leve sammen med os; jeg kunde ikke det Sidste, thi det var efter mit Skjøn at krænte det, som var det Besættligste, og som under alle disse Kampe med Tybskland under alle disse Forhandlinger med Fremmede maa fastholdes, nemlig den danske Kronens og det danske Riges Selvstændighed. Hævdelsen af dette Formaal taalte meget vel, at man arbejdede for en Fællesforfatning, den taalte meget vel Dnsket om en Fællesforfatning, men den opstillede ganske vist Betingelser med Hensyn til denne Fællesforfatning, Betingelser og Grændser for denne Fællesforfatnings Indhold, Betingelser og Grændser for denne Fællesforfatnings Tilveiebringelsesmaade. Det er det, som jeg lægger i disse Ord i Adressen, at den ledende Tanke under Kong Frederik den 7de har været denne, at, naar man arbejdede paa en Fællesforfatning, saa skulde man, baade hvad dens Indhold og Tilveiebringelsesmaade angik, være sig dette bevidst, at der var et Grændseshjel mellem de Lande, for hvilke Kongen var Medlem af det tydske Forbund, og de andre Lande, og dette Grændseshjel skulde fastholdes, det skulde erindres, og det er min Overbeviisning, at denne samme Tanke uforanderlig maa blive ledende under enhver Regjering, som vil gjøre Krav paa at vinde Nationens Tillid.

Ploug: Den ærede Taler's Bepreidelse for at have opstillet et Alternativ, som ikke er noget virkeligt Alternativ, troer jeg, at jeg kan tage mig overordentlig let. Jeg gik ud fra, at man temmelig almindelig her i denne Sal vidste, hvem jeg var, og hvad jeg vilde, og at det altsaa ikke kunde falde Noget ind, at troe, at jeg foretrak det ene Alternativ for det andet, eller at jeg for Alvor opstillede et saadant.

Der næst troer jeg, at den ærede Taler har uret, naar han siger, at her ikke er Tale om at betegne Tendentser; jo, det er netop det, der er Tale om. Det, der foreligger, er ikke en Fædselslutning eller en paa en saadan baseret Forfatningsforandring, nei, det er en Adresse,